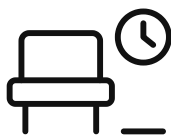

Co se bude dít u doktora

Projděte obrázky s dítětem den před návštěvou a pak ještě jednou v čekárně. Ukazujte prstem, kde zrovna jste a kolik toho zbývá. Obrázky se dají vybarvit. Pořadí se u každého lékaře trochu liší — co nebude, to přeškrtněte.

1. krok

Čekárna

Sedíme a čekáme, až nás zavolají.
Můžeš si držet plyšáka.

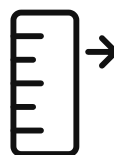
2. krok

Vážení

Zujeme se a postavíme se na váhu. Jen chvilku.

3. krok

Měření

Postavíš se zády ke stěně a zjistíme, o kolik jsi vyrostl.

4. krok

Poslech

Zvedneš tričko. Na hrudník ti přiloží kolečko — je studené, nebolí.

5. krok

Pusa dokořán

Řekneš áááá. Na jazyk přijde lopatka, chvilku to lechtá.

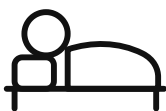
6. krok

Uši

Malá baterka se podívá do ouška. Vybereš si, které bude první.

7. krok

Bříško

Lehneš si a paní doktorka ti osahá bříško teplýma rukama.

8. krok

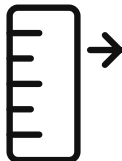
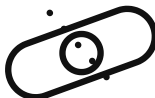
Hotovo

Oblékne se a jdeme domů.
Vyber si, kudy půjdeme.

Tři věty, které v čekárně pomáhají: „Nejdřív tě zvážíme, pak přijde poslech.“ (dítě ví, co bude) · „Můžeš si vybrat, které ucho bude první.“ (dítě o něčem rozhoduje) · A když se ptá na injekci: „Když bude, štípne to a pak to přestane.“ **Neslibujte, že to nebude bolet** — o důvěru přijdete jednou provždy. Menší dítě si vezměte na klín čelem k sobě; sed v náručí se snáší líp než ležení a držení.

Karty s vyšetřeními

Vystříhněte po čárkovaných linkách. Dítě si kartu vytáhne a udělá vyšetření plyšákoví — ono je doktor, vy nebo plyšák pacient. Obrázky na kartách se dají vybarvit.

 Poslech Přilož kolečko na hrudník a poslouchej.	 Teplota Změř pacientovi teplotu a řekni ji nahlas.	 Vážení Zvaž pacienta a zapiš, kolik má.	 Měření Změř, jak je pacient velký.
 Krk Ať řekne áááá a podívej se dovnitř.	 Uši Posviť do oušek. Nejdřív do levého.	 Zuby Spočítej zoubky a vyčisti je.	 Náplast Ošetři bolístku a přelep ji náplastí.

Jak hrát: Nechte dítě, ať určí pořadí a ať samo řekne, kdy vyšetření začíná a kdy končí. O to ve hře jde — dítě je tentokrát ten, kdo situaci řídí. Nechte ho zahrát i pacienta, který brečí nebo nechce. Není to zlobení, je to zpracovávání strachu.

Podle věku: **2–3 roky** — stačí jeden pohyb pořád dokola: poslech, teplota, náplast. · **3–4 roky** — hrajte celé pořadí od čekárny po konec, to je na hře nejcennější. · **4–7 let** — vyměňte si role a přidejte kartičku pacienta ze strany 3.

Kartička pacienta

Vyplní dítě — samo, nebo vám diktuje a vy píšete. Pacientem je plyšák, panenka nebo auto. Psaní jména a kreslení portrétu je mimochodem výborné cvičení pro ruku.

JMÉNO PACIENTA

DATUM

KDO HO PŘIVEDL

JMÉNO DOKTORA

CO HO BOLÍ

CO JSME UDĚLALI — ZAŠKRTNI

☐

teplota

☐

poslech

☐

krk

☐

uši

☐

zuby

☐

náplast

☐

obvaz

☐

ruka

☐

srdíčko

JAK PACIENT VYPADÁ — NAKRESLI HO

RAZÍTKO

tady nakresli pacienta

tady nakresli
razítko doktora

Po skutečné návštěvě: vyplňte kartičku ještě jednou, tentokrát na dítě. Popište, co se dělo, a pojmenujte, co dítě cítilo — „bylo to nepříjemné a tys u toho držel ruku v klidu“ funguje líp než „nic to nebylo“. Hotovou kartičku pověste na ledničku.